Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8457
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

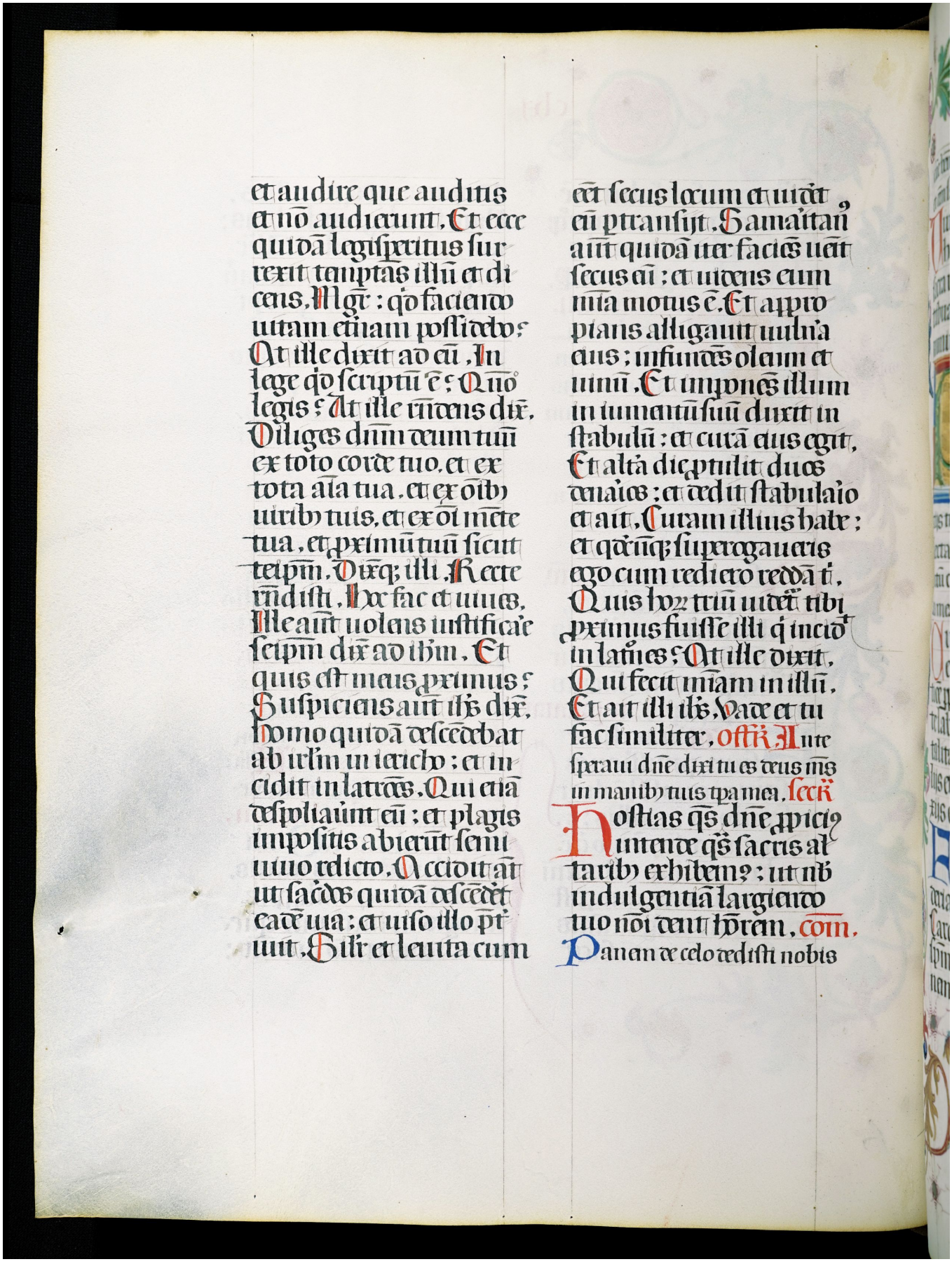

et audire que auditis
et nō audierunt. Et ecce
quidā legisperitus sur
rexit temptās illū et di
cens. Mgr: qd faciendo
uitam etnam possidebo?
At ille dixit ad eū. In
lege qd scriptū ē? Quō
legis? At ille rndens dixit.
Diliges dnm deum tuū
ex toto corde tuo. et ex
tota aīa tua. et ex oībꝫ
uiribꝫ tuis. et ex oī mēte
tua. et pximū tuū sicut
teipm. Dixq; illi. Recte
rndisti. Hoc fac et uiues.
Ille aūt uolens iustificare
seipm dixit ad ihm. Et
quis est meus pximus?
Suspiciens aūt ihs dixit.
Homo quidā descēdebat
ab irlm in iericho: et in
cidit in latrōes. Qui etiā
despoliauerunt eū: et plagis
impositis abierūt semi
uiuo relicto. Accidit aūt
ut sacdos quidā descēderet
eadē uia: et uiso illo pt
uit. Silr et leuita cum
eēt secus locum et uidēt
eū ptransijt. Samaritanꝰ
aūt quidā iter faciēs uenit
secus eū: et uidens eum
mīa motus ē. Et appro
pians alligauit uulnera
eius: infundēs oleum et
uinū. Et imponēs illum
in iumentū suū duxit in
stabulū: et curā eius egit.
Et altā die ptulit duos
denarios: et dedit stabulario
et ait. Curam illius habe:
et qdcūq; superogaueris
ego cum rediero reddā ti.
Quis horꝝ triū uidetur tibi
pximus fuisse illi q incidit
in latrones? At ille dixit.
Qui fecit mīam in illū.
Et ait illi ihs. Vade et tu
fac similiter. Offr. Ante
speraui dne dixi tu es deus mis
in manibꝫ tuis tpa mea. Secr.
Hostias qs dne ppiciꝰ
intende qs sacris al
taribꝫ exhibemꝰ: ut nb
indulgentiā largiendo
tuo nōi dent hōrem. Com.
Panem de celo dedisti nobis